

Liederen uit het liedboek

Lied 1010: 1 en 2

Lied 299j

Lied 1013

Lied 991: 1, 4, 6 en 7

Lezingen

Jona 3,10-4,11

Mattheus 20, 1-16

Protestantse Gemeente

Weert-Budel

Zondag 20 september 2020

1^e zondag van de herfst

“Vrede verbindt verschil”

Welkom en mededelingen

Muziek en stilte

Bemoediging

Onze hulp is in de naam van de Heer

DIE HEMEL EN AARDE GEMAAKT HEEFT

Drempelgebed

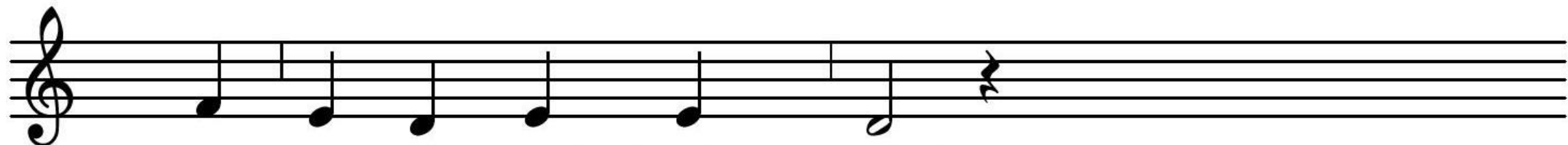
..... door Jezus Christus, onze Heer.

AMEN

Lied 1010: 1 en 2 (Geef vrede heer, geef vrede)

1 Geef vre-de, Heer, geef vre-de,

de we-reld wil slechts strijd.

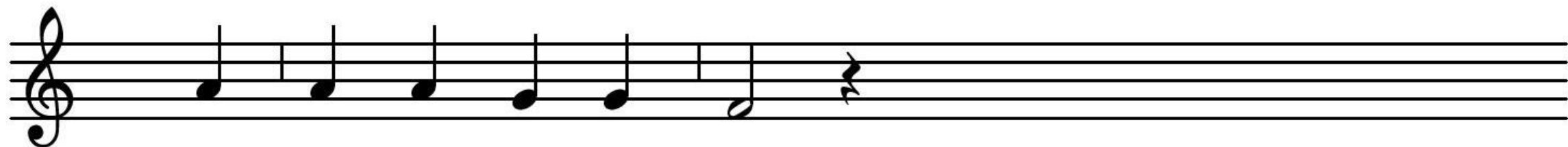
Al wordt het recht be - le - den,

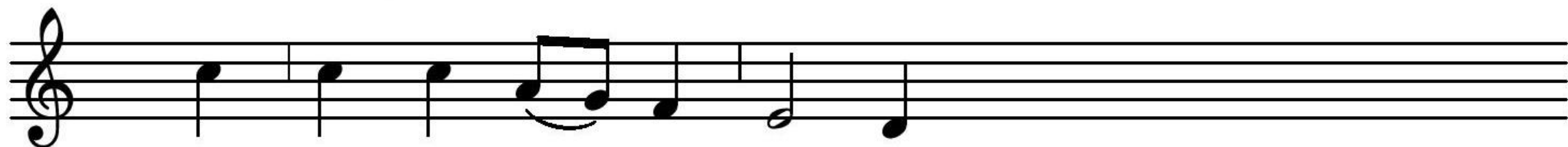
de sterk-ste wint het pleit.

Het on-recht heerst op aar-de,

de leu-gen tri-om-feert,

ont-luis-tert el - ke waar-de,

o red ons, ster-ke Heer.

2 Geef vre-de, Heer, geef vre-de,

de aar-de wacht zo lang,

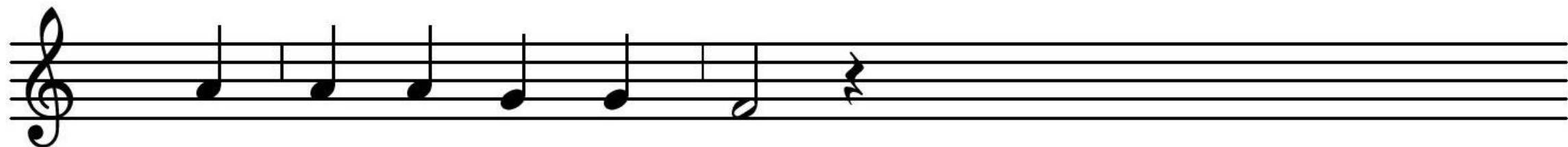
er wordt zo veel ge - le - den,

de men-sen zijn zo bang,

de toe-komst is zo dui-ster

en ons ge-loof zo klein;

o Je-zus Chris-tus, luis-ter

en laat ons niet al - leen!

Moment met de kinderen

VREDE VERBINDT VERSCHIL

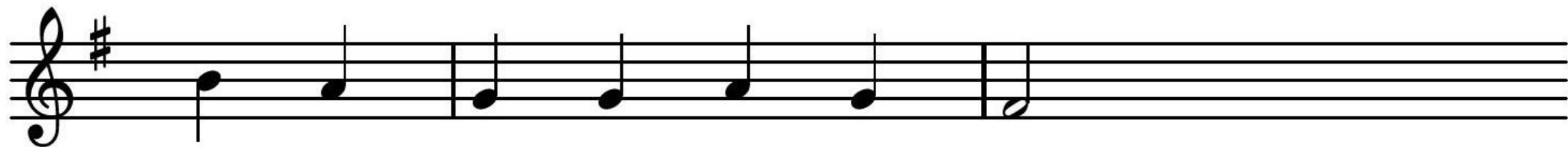

Smeekegebed

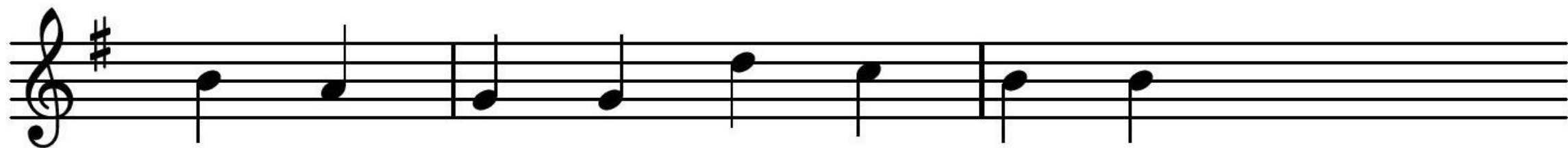
Kyrie en Gloria: Lied 299j (Om de mensen en de dieren)

1 Om de men-sen en de die-ren,

om de hon-ger en de dood,

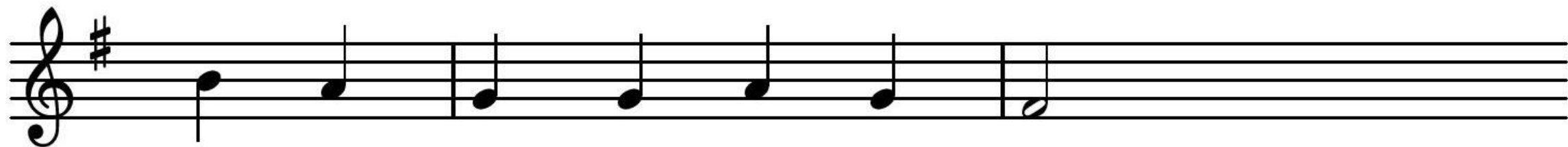
om de klei-nen en de gro-ten,

al uw schep-se - len in nood,

2 om een we-reld zon-der toe-komst,

om de macht die ons klei-neert,

roe-pen wij voor al - le vol-ken:

Ky-rie_e-leis, ont-ferm u, Heer.

3 Eer zij de God van de he-mel,

zijn naam richt de ge-schie-de-nis.

Eer aan de ko-ning der vol-ken:

Glo-ri - a in ex - cel - sis.

4 Vre-de bij men-sen op aar - de,

waar zijn toe-komst al be - gon-nen is.

Vre-de bij klei-nen en gro - ten:

Glo-ri - a in ex - cel - sis.

NADER OM TE HOREN

Groet

God zij met u

GOD ZEGENE U

Gebed van de zondag

... Door Jezus Christus, onze Heer.

AMEN

Lezing uit het oude testament

Jona 3, 10 – 4, 11

Lied 1013 (Als alle mensen vogels dromen)

Lezing uit het evangelie

Mattheus 20, 1-16

Lied 991: 1, 4, 6 en 7 (De eersten zijn de laatsten)

Jona 3 vanaf vers 10

Toen God zag dat zij inderdaad anders begonnen te leven, kwam hij terug op wat hij gedreigd had hun aan te doen, en hij deed het niet.

Dit wekte grote ergernis bij Jona en hij werd kwaad.

Hij bad tot de HEER: 'Ach HEER, heb ik het niet gezegd toen ik nog thuis was? Daarom wilde ik naar Tarsis vluchten. Ik wist het wel: u bent een God die genadig is en liefdevol, geduldig en trouw, en tot vergeving bereid.

Laat mij maar sterven, HEER: ik ben liever dood dan dat ik zo verder moet leven.'

Maar de HEER zei: 'Is het terecht dat je zo kwaad bent?'

Jona 3 vanaf vers 10

Nadat Jona Nineve had verlaten, was hij aan de oostkant van de stad gaan zitten. Hij had er een hut gemaakt om in de schaduw af te wachten wat er met de stad zou gebeuren.

Nu liet God, de HEER, een wonderboom opschieten om Jona schaduw boven zijn hoofd te geven en zijn ergernis te verdrijven. Jona was opgetogen over de plant. Maar de volgende morgen, bij het aanbreken van de dag, liet God de plant door een worm aanvreten, zodat hij verdorde.

En toen de zon opkwam, liet God een verzengende wind uit het oosten waaien; de zon brandde zo op Jona's hoofd dat hij door de hitte werd bevangen. Hij bad om te mogen sterven: 'Ik ben liever dood dan dat ik zo verder moet leven.'

Jona 3 vanaf vers 10

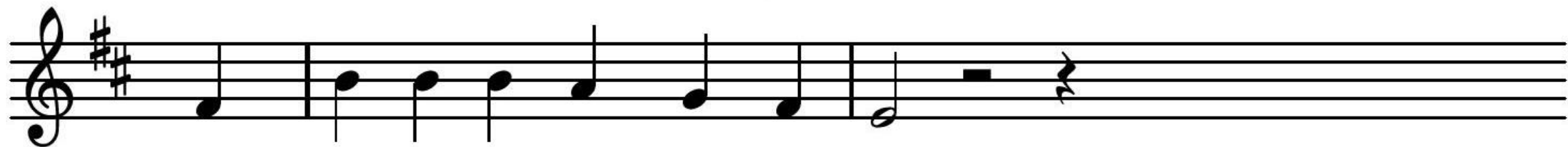
Maar God zei tegen Jona: 'Is het terecht dat je zo kwaad bent over die plant?'
Jona antwoordde: 'Ik ben verschrikkelijk kwaad, en terecht!'

Toen zei de HEER: 'Als jij al verdriet hebt om die wonderboom, waar jij geen enkele moeite voor hebt hoeven doen en die jij niet hebt laten groeien, een plant die in één nacht opkwam en in één nacht verging, zou ik dan geen verdriet hebben om Nineve, die grote stad, waar meer dan honderdtwintigduizend mensen wonen die het verschil tussen links en rechts niet eens kennen, en dan nog al die dieren?'

Lied 1013 (Als alle mensen vogels dromen)

1 Als al-le men-sen vo-gels dro-men

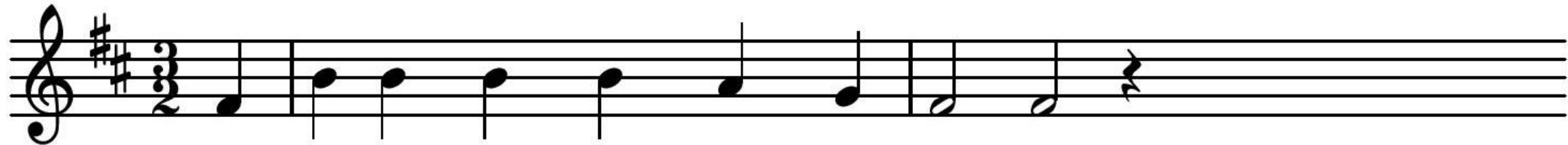
met wit-te ve-ren van sa-tijn

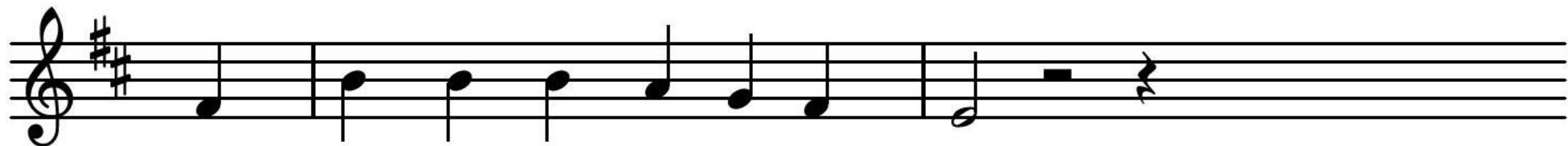
of vol-ge-la-den ap-pel-bo-men,

zal er dan al vre-de zijn?

2 Als al-le men-sen zich ver-ma-ken

met dan-sen op een o-pen plein,

als al-le men-sen oor-log sta-ken,

zal er dan al vre-de zijn?

3 Als al-le men-sen hui-zen bou-wen

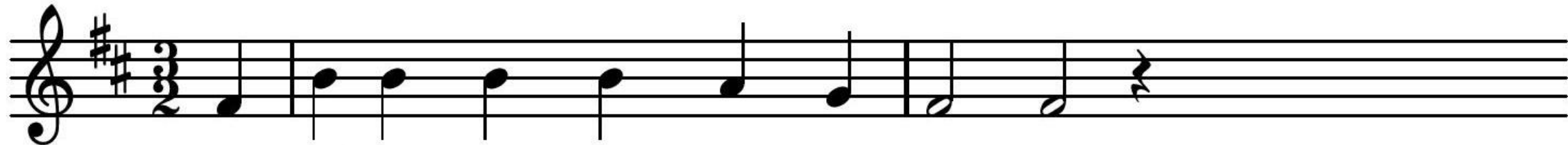
met bloe-men-tui-nen en jas-mijn

en als ze vol zijn van ver-trou-wen,

zal er dan al vre-de zijn?

4 Als al-le men-sen God be-groe-ten

en sa-men de-len brood en wijn,

als al-le men-sen Je-zus roe-pen,

zal er dan al vre-de zijn?

Lezing uit het evangelie

Mattheus 20, 1-16

Lied 991: 1, 4, 6 en 7 (De eersten zijn de laatsten)

Mattheus 20 vanaf vers 1

Het is met het koninkrijk van de hemel als met een landheer die er bij het ochtendgloren op uit trok om dagloners voor zijn wijngaard te zoeken. Nadat hij met de arbeiders een dagloon van een denarie overeengekomen was, stuurde hij hen naar zijn wijngaard.

Drie uur later trok hij er opnieuw op uit, en toen hij anderen werkloos op het marktplein zag staan, zei hij ook tegen hen: “Gaan jullie ook maar naar de wijngaard, de betaling zal rechtvaardig zijn.” En ze gingen erheen.

Rond het middaguur ging hij er nogmaals op uit, en drie uur later weer, en handelde als tevoren. Toen hij tegen het elfde uur van de dag nog eens op weg ging, trof hij een groepje dat er nog steeds stond.

Mattheus 20 vanaf vers 1

Hij vroeg hun: “Waarom staan jullie hier de hele dag zonder werk?” “Niemand wilde ons in dienst nemen,” antwoordden ze. Hij zei hun: “Gaan jullie ook maar naar de wijngaard.”

Toen de avond gevallen was, zei de heer van de wijngaard tegen zijn rentmeester: “Roep de arbeiders bij je en betaal hun het loon uit. Begin daarbij met de laatsten en eindig met de eersten.”

En zij die er vanaf het elfde uur waren, kwamen naar voren en kregen ieder een denarie. En toen zij die als eersten waren gekomen naar voren stapten, dachten ze dat zij wel meer zouden krijgen. Maar ook zij kregen ieder die ene denarie.

Mattheus 20 vanaf vers 1

Toen ze die in handen hadden, gingen ze bij de landheer hun beklag doen: “Die laatsten hebben één uur gewerkt en u behandelt hen zoals u ons behandelt, terwijl wij het onder de brandende zon de hele dag hebben volgehouden.”

Hij gaf een van hen ten antwoord: “Beste man, ik behandel je toch niet onrechtvaardig? Je hebt toch ingestemd met het loon van één denarie?

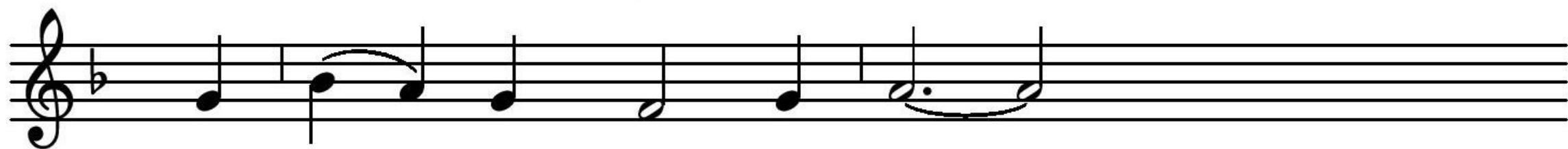
Neem dan aan wat je toekomt en ga. Ik wil aan die laatsten nu eenmaal hetzelfde betalen als aan jou. Of mag ik met mijn geld niet doen wat ik wil? Zet het kwaad bloed dat ik goed ben?”

Zo zullen de laatsten de eersten zijn en de eersten de laatsten.’

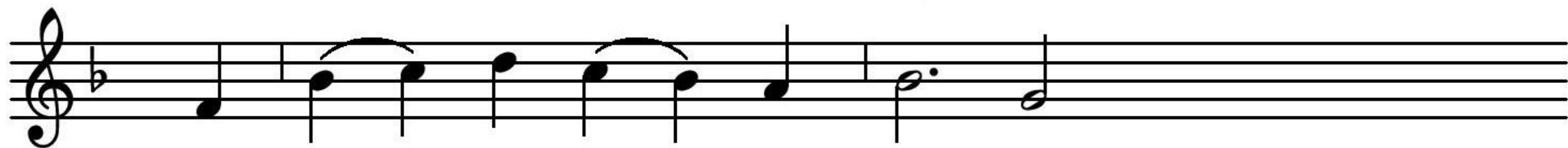
Lied 991: 1, 4, 6 en 7 (De eersten zijn de laatsten)

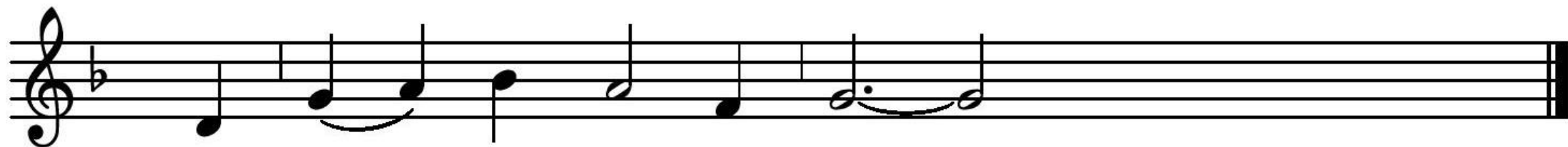
1 De eer - sten zijn de laat-sten,

wie na - komt gaat voor - op,

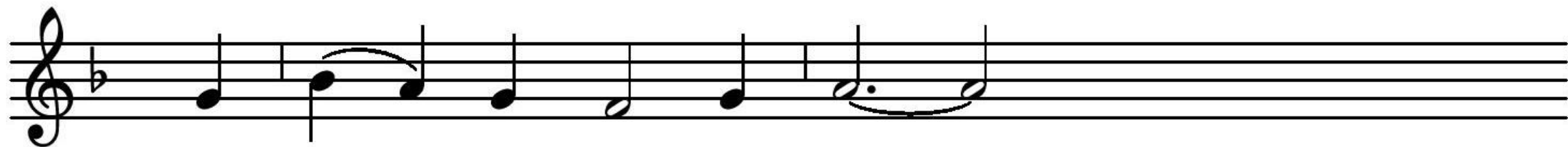
zij moe - ten zich niet haas-ten,

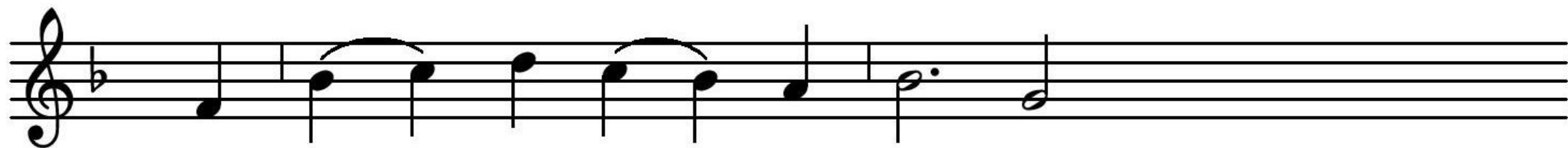
die le - ven van de hoop.

4 Het on - der - ste komt bo - ven,

de to - rens val - len om,

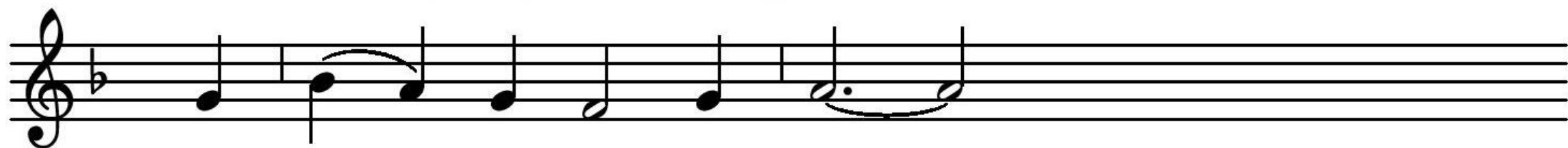
het woord is aan de do - ven,

de waar - heid aan de droom.

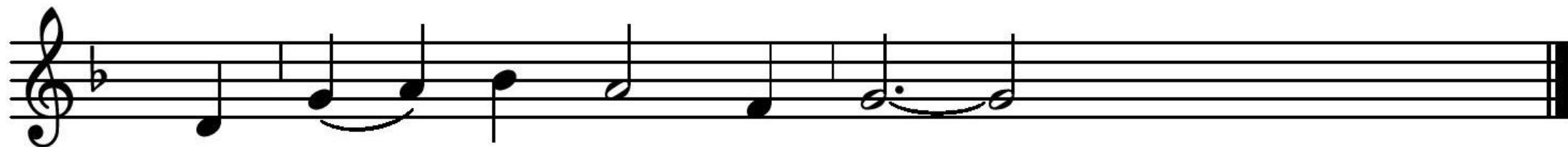
6 Zo hoog zijn Gods ge-dach-ten,

zij gaan de tij-den door,

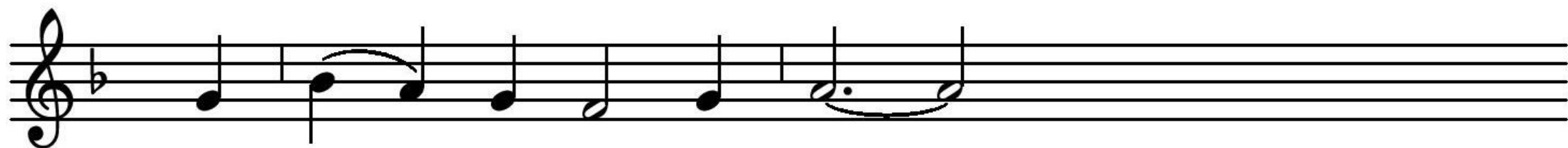
wie voor was blijft ten ach-ter,

wie ach - ter-bleef gaat voor.

7 Ver - acht dan niet de klei - nen

en die ver - lo - ren zijn,

want God noemt hen de zij - nen

die laat - ge - bo - ren zijn.

Verkondiging

L E N

VREDE VERBINDT VERSCHIL

Verkondiging

Muziek

Kaarsenritueel vredesweek

Voorbeden

Stil gebed

Onze vader

VREDE VERBINDT VERSCHIL

Onze Vader die in de hemelen zijt,
uw naam worde geheiligd;
uw Koninkrijk kome;
uw wil geschiede,
gelijk in de hemel als ook op de aarde.
Geef ons heden ons dagelijks brood;
en vergeef ons onze schulden,
gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren;
en leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van den boze.
Want van U is het Koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
tot in der eeuwigheid.
Amen.

Collecte (afkondiging)

1^e collecte: diaconie

2^e collecte: eigen erediensten

3^e collecte: plaatselijk jeugdwerk

Slotlied: Komen ooit voeten gevleugeld mij melden de vrede
(melodie: Lof zij de Heer, de almachtige koning der ere)

Komen ooit voeten gevleugeld mij melden de vrede
daalt over smeulende aarde de dauw van de vrede
wordt ooit gehoord uit mensen-monden dat woord
wij zullen rusten in vrede.

Dan zal ik huilen en lachen en drinken en slapen;
dromen van vluchten en doden en huivr'end ontwaken.
Maar niemand vlucht, nergens alarm in de lucht,
overal vrede geschapen.

Dan zal ik zwaaien naar vreemden, zij zullen mij groeten.

Wie was mijn vijand? Ik zal hem in vrede ontmoeten.

Dan zal ik gaan waar nog geen wegen bestaan –
vrede de weg voor mijn voeten.

Zegen

Met gezamenlijk gesproken: AMEN

Fijne zondag

**Drinkt u nog een kopje
koffie mee?**

Alle liederen komen, tenzij anders aangegeven uit

Liedboek, Zingen en bidden in huis en kerk

Licentienummer L32998

Voor tekst- en toondichters: zie Liedboek

Lied Komen ooit voeten gevleugeld mij melden de vrede

Afkomstig uit Tussentijds. Tekst: Huub Oosterhuis, Muziek Bernhardt Huijbers

Alle bijbelteksten komen, tenzij anders aangegeven, uit

Nieuwe Bijbelvertaling (NBV) uitgave Nederlands Bijbelgenootschap of

Naardense Bijbel, Pieter Oussoren, Uitgeverij Skandalon